

reice

recursos web per a la igualtat i la convivència

"Programa finançat pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport"

recursos web
per a la igualtat
i la convivència

MÈTODE DE RESPONSABILITAT COMPARTIDA

FITXA DEL RECURS

"Programa finançat pel Ministeri
d'Educació, Cultura i Esport"

FITXA DEL RECURS

MÈTODE DE RESPONSABILITAT COMPARTIDA

DESCRIPCIÓ, QUÈ ÉS?

És una estratègia d'intervenció en situacions d'assetjament, abús o intimidació per part d'un grup d'alumnes sobre un o més iguals. **Es pretén que prenguen consciència del seu comportament i les seues conseqüències, crear un compromís individual.** A més, es vol destacar la responsabilitat de cadascun dels participants per a aconseguir una solució cessant els actes hostils, trencant la sensació d'impunitat i irresponsabilitat que produeix l'actuació en grup.

Ha mostrat la seua utilitat tant en situacions d'assetjament sobre iguals com en altres moments més complexes com ara quan la víctima canvia en ocasions de rol i passa a agredir.

Mitjançant diferents fases es condueix als participants a detenir la situació d'assetjament, a individualitzar els membres del grup assetjador, crear un camp de preocupació compartida sobre les relacions i acordar estratègies individuals d'ajuda a la víctima. El procediment, encara que adaptat i ampliat, es basa en el mètode de Anatol Pikas (1989, 2002) amb algunes de les modificacions de Rigby, K. (2011).

Si bé en el procediment original de A. Pikas no es contempla. Hem introduït una sessió final en la qual poden participar tots els companys i companyes Amb la finalitat de fer-los partícips i comunicar de forma explícita els comportaments inadequats, els compromisos adquirits així com donar l'oportunitat que qualsevol pugua realitzar les seues aportacions i dubtes.

COM ES REALITZA?

Aquests materials tenen la finalitat de complementar les diverses accions formatives necessàries per a la realització dels plans de convivència en els centres.

En el recurs s'indiquen els passos bàsics a seguir, encara que les diferents situacions particulars poden requerir adaptacions del procés sempre que cobrim els objectius de cada fase.

1. Un cop detectada la situació, es realitzarà una avaluació de la situació de la víctima o víctimes i s'adoptaran les mesures de suport i protecció.
2. La part de l'equip docent que es determine, realitzarà les entrevistes individuals amb cada estudiant involucrat, s'establiran els acords i compromisos.
3. Es realitzaran les entrevistes de seguiment i el professorat avaluarà la situació.
4. Quan hagen cessat l'assetjament es realitzarà una reunió amb tot el grup amb seguiment de la situació almenys durant dues setmanes.
5. Tal com es contempla tant en el protocol d'intervenció com en la d'avaluació i seguiment es tendrà en compte la participació de les famílies.

QUAN I PER A QUÈ S'UTILITZA?

La protecció a la víctima o víctimes sempre ha d'estar garantida. Aquest procediment s'ha utilitzat preferentment amb **alumnat entre 9 i 14 anys en situacions d'assetjament en les quals no hi ha violència**

física. S'ha utilitzat amb èxit en el cas de **víctimes provocatives** que alternen el seu paper d'assetjades i agressores amb falta d'empatia i habilitats socials.

És una pràctica que, a més del cessament de les conductes inadequades: en l'última fase, podem incloure elements de restauració a la víctima i propostes conjuntes per a mantenir un comportament respectuós entre els iguals.

LIMITACIONS

- ▶ Considerem que no és apropiat per a les formes més greus de la intimidació o assetjament encara que sí s'ha mostrat molt apropiat en els casos de nivell mitjà.
- ▶ Per part de la persona que dirigeix les entrevistes és necessari un alt nivell d'experiència per a desenvolupar l'empatia i dirigir el grup cap a la solució.
- ▶ A diferència d'altres procediments que no preveuen treballar amb l'alumnat espectador, la nostra proposta inclou una última fase en la qual es fa partícips als observadors i a tot el grup classe de la resolució de l'assetjament i de les propostes per a millorar la relació.

INVESTIGACIONS I DOCUMENTACIÓ

- Avilés Martínez, J.M.(2003): *La intimidación y el maltrato en los centros escolares (Bullying)*. Ed. ESTEE-EILAS •
http://saludxmi.cnps.gov.mx/inpsiquiatria/portal/saludxmi/biblioteca/sinviolencia/modulo_3/BULLYING_Intimidacion_Maltrato_entreAlumnado.PDF

- Avilés Martínez, J.M (2015): *Proyecto antibullying: prevencion de bullying y el cyberbullyng en la comunidad educativa*. Málaga Ed. CEPE.
- Beane, A.L. (2006): *Aulas libres de acoso*. Barcelona: Ed. Graó.
- Pikas, A. (2002): "New Developments of the Shared Concern Method". En *School Psychology International* 2002, Vol. 23 (3): 307-326.
- Rigby, K. (2011). *The Method of Shared Concern: A positive approach to bullying*. Camberwell, Vic: ACER.